

PETYCJA O ZMIANĘ PRZEPISÓW W ZAKRESIE PRAWA RODZINNEGO I KARNEGO

W Ślad za wezwaniem z 4 lutego 2020 r. do usunięcia braków formalnych petycji z 24 stycznia 2020 r. na podstawie ustawy o petycjach z 11 lipca 2014 r. na zasadzie art. 4 ust. 2 pkt. 4 uprzejmie proszę o potraktowanie „wniosku o udzielenie informacji publicznej” z 21-01-2020 r. załączonego w mailu z 24-01-2020 r. jako petycji, której przedmiotem na podstawie art. 2 pkt. 3 w/w Ustawy są zmiany przepisów prawa tam wskazane. Jednocześnie uprzejmie dziękuję za wyczerpujące wyjaśnienie uchybień wniesionego uprzednio wniosku.

UZASADNIENIE

Wprowadzenie postulowanych zmian jest niezbędnie konieczne ponieważ mężczyźni są systemowo zmuszani do "łączenie jednego sposobu alimentacji jaką są świadczenia pieniężne oraz preferowanie mocno ograniczonych kontaktów z dzieckiem podczas, gdy duża ich część chciałaby wychowywać własne „pociechy” zgodnie z przysługującą im władzą rodzicielską tak jak wymaga tego interes społeczny (art. 95 3 i 96 1 krio). W wyniku wadliwych rozwiązań i instytucjonalnej przemocy "wykonywanej z iście dantejskim rozmachem na podstawie pomówień lub w przedmiocie zabezpieczenia ojcowie nie mogą psychofizycznie ukształtować potomstwa, troszczyć się o jego duchowy i fizyczny rozwój oraz przygotować go w ten sposób do samodzielnego życia (art. 96 S 1 krio).

Dzieci bardziej niż pieniędzy z alimentów natychmiastowych potrzebują kochającego ojca ponieważ żadne pieniądze go nie zastąpią. Deficytów psychicznych związanych z brakiem ojca w życiu najmłodszych nie będzie można potem już nigdy w Żaden sposób zrekompensować i ten uraz dorosłym dzieciom pozostanie na całe życie. Wielu autorów publikacji z zakresu przedmiotu dydaktycznego prawo rodzinne¹ przychyliła się do alternatywnej formy alimentacji jaką są osobiste starania o "chowanie i utrzymanie dziecka (art. 135 2 krio) i taką formę alimentacji Polska powinna wspierać.

Ponieważ ojcowie nie walczą o dzieci z powodu powszechnie znanej dyskryminacji w sądach, która uniemożliwia im "wykonywanie władzy rodzicielskiej i osobistą alimentację trzeba ich do starania o dzieci w postępowaniach opiekuńczych zachęcić. Te zachęty to nowe instrumenty ochrony prawnej do skutecznej reprezentacji interesów i dobra dzieci przed sądem. Wymieniam

- e enumeratywnie i oczekuję ich wdrożenia w polskim systemie prawnym

1. wprowadzenia zapisów kodeksowych o obligatoryjnej opiece naprzemiennnej po rozstaniu rodziców w przypadku takiej woli przynajmniej jednego z nich i braku rażących uchybień kompetencji wychowawczych uniemożliwiających jej wprowadzenie; wątpliwości tych, co wskazują na jej szkodliwość w rozwoju dziecka należy rozwiać ustalając, że preferowana jest opieka naprzemienna w jednym miejscu zamieszkania, gdzie byli partnerzy będą się zmieniać w cyklach tygodniowych; w takim przypadku sąd byłby zobowiązany przemianować ewentualną alimentację ojca z typu dare, na typ facere, czyli osobiste starania w utrzymaniu i wychowaniu potomka w myśl art.135 2 krio i poprzeć wynajęcie i opłacenie przez niego mieszkania do realizacji takiego modelu sprawowania pieczy; w przypadku braku zgody drugiego z rodziców należy ustanowić nadzór kuratora na zasadzie art. 109 3 krio i skierować parę na terapię rodzinną (co powinno mieć "dźwięk literalny w przepisach),

¹ Jerzy Strzebinczyk Prawo rodzinne Oficyna a Wolters Kluwer business Warszawa 2010 str. 20

2. dokonania kodyfikacji możliwości wpływania uczestników na zmianę tezy dowodowej badań biegłych w taki sposób, aby zakończyć usprawiedliwianie za pomocą opinii specjalistów sądowych zbyt daleko idącej ingerencji władzy w życie rodzinne, ponieważ na źle postawione pytania uzyskuje się niepoprawną odpowiedź; sędzia byłby zobowiązany do podania pisemnego uzasadnienia stawianej tezy dowodowej na wnioski w trybie procesowym (chodzi o nadopiekuńczość działania sądów rodzinnych z urzędu z art. 13 2 kpc naruszającą zasadę dyspozytywności i kontradyktoryjności) lub do jej zmiany; szczegółowe rozważania na ten temat znajdują się w kwartalniku dla Sędziów Rodzinnych (ISSN 1895-5798, nr 20-21 2012r) pod przewodnictwem kolegium redakcyjnego Prezesa Izby Cywilnej Prof. zw. dr hab. Tadeusza Erecińskiego w którym czytamy m.in. na stronach 20-29 o tym w jakim zakresie (i czy w ogóle) biegły winien być pytany o

- "dobro dziecka"- "niech sędzia nie zadaje biegłemu psychologowi niestosownych pytań, a biegły niech nie bawi się w sędzię",
3. odstąpienia od karania za niewywiązywanie z alimentacji przez wprowadzenie poprawek legislacyjnych w kodeksie karnym, gdyż obecny przepis - art. 209 kk 1 narusza prawa człowieka. W szczególności usunięciu przepisu art. 209 kk 1 in fine „kto uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego [...] podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku”, ponieważ protokół dodatkowy nr 4 do Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności gwarantujących niektóre prawa i wolności, inne niż już zawarte w Konwencji i w Pierwszym Protokole stanowi, że „nikt nie może być pozbawiony wolności jedynie z powodu niemożności wykonania zobowiązania umownego .
 4. USTANOWIENIE JAWNEJ DEFINICJI DOBRA DZIECKA na przykład przez skopiowanie zapisów preambuły Konwencji o Prawach Dziecka (Dz.U. z 19911'. Nr 120, poz. 526 z 20-11-1989 r.) do Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego, Że dobrem dziecka jest upodmiotowienie jego relacji rodzinnych w „naturalnym środowisku rozwoju i dobra wszystkich jej członków, a w szczególności dzieci", przez „otoczenie rodziny niezbędną ochroną oraz wsparciem, aby mogła w pełnym zakresie wypełniać swoje obowiązki w społeczeństwie"; takie rozwiązanie umożliwi rozstrzygnięcie w sądzie sporów o systemy wychowawcze, światopogląd i przekazywane systemy wartości, wyjazd dzieci na wakacje w przypadku odmowy drugiego z rodziców itp.; ze względu na skrajny pozytywizm prawny (wynikający z rozdziału moralności i prawa oraz umiejscowienia prawa rodzinnego w sferze faktu) rzetelne i podyktowane względami najmłodszych procesy w Polsce nie są możliwe, a sądy od lat deprawują kobiety wspierając ich w nieprawidłowych postawach wychowawczych polegających na alienacji rodzicielskiej,
 5. WPROWADZENIU PRZEPISÓW, ŻE NIE MOŻNA NA ROZPRAWACH NIFJAWNYCH W POSTĘPOWANIACH PROWADZONYCH BEZ UDZIAŁU ZAINTERESOWANEGO WYDAWAĆ POSTANOWIEŃ O CHARAKTERZE KONSTITUTYWNYM (o miejscu zamieszkania dziecka) lub MATERIALNOPRAWNYM (o wysokości alimentów),
 6. dodanie do repertuaru instrumentów ochrony prawnej związków małoletniego z najbliższymi skargi kasacyjnej we wszystkich postępowaniach k.r.i o., czyniącej zadość postulatowi prof. Jacka Wiercińskiego wyartykułowanym podczas debaty praktyków Stowarzyszenia Sędziów Rodzinnych w Polsce odbytej 14-032014 r. w siedzibie Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Czerniakowskiej 100 w temacie orzekania o kontaktach rodziców z dzieckiem; Wyrażono pogląd, że „problematyka rodzinna rodzi niejednokrotnie bardziej skomplikowanie zagadnienia niż kategoria ochrony dóbr osobistych, co nie jest dostrzegane przez nieorzekających w takich sprawach [...]. Należałoby przywrócić skargę kasacyjną w sprawach rodzinnych z instytucją przedsądu dla zapobieżenia potencjalnemu zalewowi Sądu Najwyższego tego rodzaju sprawami. Sędziowie dziś orzekający, bazują na orzecznictwie z połowy XX wieku, nie przystającym do obecnych warunków. Przypomniał, że konstrukcja przepisów o kontaktach ma w zamyśle motywować do ustalania ich w taki sposób jakby rodzice nie żyli w rozłączeniu, generalnie po połowie, nie zaś od przypadku do przypadku. Częste i systematyczne kontakty rodzica niesprawnego pieczy bezpośredniej nie mogą jednak zakłócać biegu tej pieczy” .

P.S.

Dla zachowania poprawności wprowadzanych zmian przepisów uważam za konieczne:

1. stworzenie kazusów i ich rozwiązań odnoszących się do skonkretyzowanego projektu norm oraz obecnego stanu prawnego,
2. sprawdzenie skuteczności modyfikacji pod kątem zwiększenia ochrony praw podmiotowych rodziców i praw dziecka.